

Előfizetési árak :
Egész évre 8 frt, félévre 4 frt, negyedévre 2 frt.
Egyes szám ára 16 kr.

BUDAPEST, 1885. FEBRUÁR 22.

Megjelen minden vasárnap.
Előfizethetni a kiadóhivatalban Budapesten,
Koronaherceg-utca 3.

Z Á K L Y Á S F E N E .

— Kuplé; ajánlva Solymosi Eleknek — eléneklés végett. —

Képviselő tart pompás díkeziót,
Mondván tengernyi szépet és tengernyi jót
Felnyil az ország szeme, szája
S „éljen“-t kiált, tapsolva rája.
S repül a lelkesítés szerteszét :
Csináljunk néki hát fáklyás zenét.
„Mi' jó ! mi' jó !
Éljen az oppozíció !“
— De hát—hiába! — mégsem élt meg ez...
Miért ?
Azért,
Mivelhogy oly mértékletes.

Már fáklyábanesőppet se volt hiány,
Már stimmel a menethez a cigány.
Már köpte sok ezer a markát:
Fáklyát — hajut — mindannyi tart hát,
Már a szónok is beszédet magol,
Ülvén az „arany sasban“ valahol,
„Mi' jó ! mi' jó !
Tüntet az oppozíció“.
A lelkesülés már szörnyen heves...
Oh, jaj !
Beh baj !
Kicsit mért nem mértékletes.

Mértékletes ellenzéki követ
— Egy-kettő — össze jő és fuj követ :
„Oda kint jól megy ám a munka,
Mi sem maradunk már magunkra“.
„De — pokolba is! — az a bökkenő:
Nem aprehendál-é meg majd Dezső?“
„Mi' jó ! mi' jó !
Hogy ezt mondd, caro mio!“
'Sz minket kihagyni sem helyes!
E részt
Merészt
Mondjunk és ne mértékletest“.

E közben a hír egyre hömpölyög :
Mind ember lesz ott, nem suszter-kölyök,
Budapest még ilyet se látott,
Ilyen fáklyás-zenés világot.
Mértékletes uraknak a szemek
E hirre roppantul nagyot mered,
„Hahó ! hahó !
Hisz' ez már túlságos hühö !
Ilyet mi nem láttunk ! ez nem helyes !
Miért ?
Azért
Mert a nevünk mértékletes“.

„Ha vón kilencszázkilenczvenkilencz...
De ezer ! ah ! hisz már e' szörnyű hecez !
Nem, nem ! ennek elejét venni
Kell s a dolgot simára kenni !
Mi nem kérünk sokat, — bár keveset
Elvennünk azonképen nem lehet.
„Mi' jó ! mi' jó !
Hogy ez az oppozíció
Nagy dolgot sehol nem keres ;
Miért ?
Azért
Mivelhogy ő mértékletes“.

MORÁL: Halljátok fiuk, késő unokák,
Azt rendeljük tinektek mink, apák:
Belemásztunk mink most az egyszer
Ezzel a fene, furesa heczcel,

De ti majdan rajtunk okuljatok :
Csizmadiát ti is ne fogjatok !
Mi' jó ! mi' jó !
Hogy ez az oppozíció

Megtanított, hogy nem tökéletes
Ellenzék,
Mihelytség
Olyan nagyon mértékletes.

A 60-IK SZÜLETÉS NAP.

— Jókai Mórhoz. —

Forintban is szép szám a hatvan, *Minék is volna tüntetés, zaj,* *Jobb is, ha csendben meglapálva*
 Mint azt Hegedüs mondaná, *Égő fáklya, szók halmaza,* *Tisztel az ifjú nemzedék,*
 Hát még, ha annyi hosszú év jő *Hisz szívében rég tüzet éleszt* *S nem mén profánus utca-zajjal*
 A „60“ numerus alá!! *Te érted az egész haza.* *Tüntetni máidért feléd....*
 Hej, haj bizony egész mesének *S a mit magolt szó elbeszélhet,* *Hatvan dicső érnék utána*
 Tűnik ez a kor fel nekünk, *Az ahhoz képest mind kevés,* *Mik is most a te napjaid...*
 Hogy aranyos ifjú kedélylyel *A mit kunyhókban és palotákban* *Ha máidért buzognak ők, ah!*
 Te vagy már a mi öregünk. *Mond annyi milljó szív-verés.* *Sajnálod a honnak ifjait!*

Forintban is szép szám a hatvan, Sok? dehogy sok! az óriási
Mint azt Hegedüs mondaná, Műhöz e szám csekély marad.
Hát még ha annyi hosszú év jő Szemünk kápráz... mennyit tevé te
A „60“ numerus alá! Oly parányi idő alatt.

M—r K—s.

Krónikás adomák.

Bartakovics érsek életéből.

I.

1856-ban O. egri polgár, ki a szabadságharcz lezajlása után hasznos szolgálatokat tett az osztrák rendőrségnek, concursusra vitte S osztályt végzett fiát.

A vizsgán jelenlevő kanonokok figyelemztették az érseket, hogy ez a diák annak a bizonyos O-nak a fia, aki még Bartakovicsot is feladta, tehát nem kell fölvenni a papnövendékek közé.

— Be kell venni, mond az érsek határozottan, félig gúnyorosan, be kell venni, hadd vesszen ki még a magva is.

S a fiut bevették.

II.

Volt az egyházmegyének egy öreg plébánosa, Kőváry (valamikor Krammersik). Az öreg majd meghalt egy kis kitüntetésért; de ki is lett tüntetve. Alesperes, címzetes kanonok s még prépost is lett. Mind keveselte az öreg: ő kanonok szeretett volna lenni. Minduntalan folyamodott a kanonokságért, ha a káptalanban üresedés volt.

Egy alkalommal szóval is igen kérte az érseket, hogy neveztetné ki kanonoknak.

— Öreg ember vagyok, kegyelmes uram, mindössze egy vagy két évig élek: hadd

lehetnék e hátralevő napjaimban kanonok, kéré az érseket.

Bartakovics csak két szóval hallgattatta el az öreget, mondván:

— Posset nos decipere! Könnyen megcsalna. — S csakugyan Kőváry e beszélgetés után 10 évnél is tovább élt, sőt Bartakovicsot is túlélte.

Szontagh és Andrássy.

Excellenciás Szontagh Pál megnyakalja a mágnásokat. Gr. Andrássy felfogja a csapásokat és nem kék vérrel, hanem kék foltokkal kerül ki a küzdelemből.

„KEND“

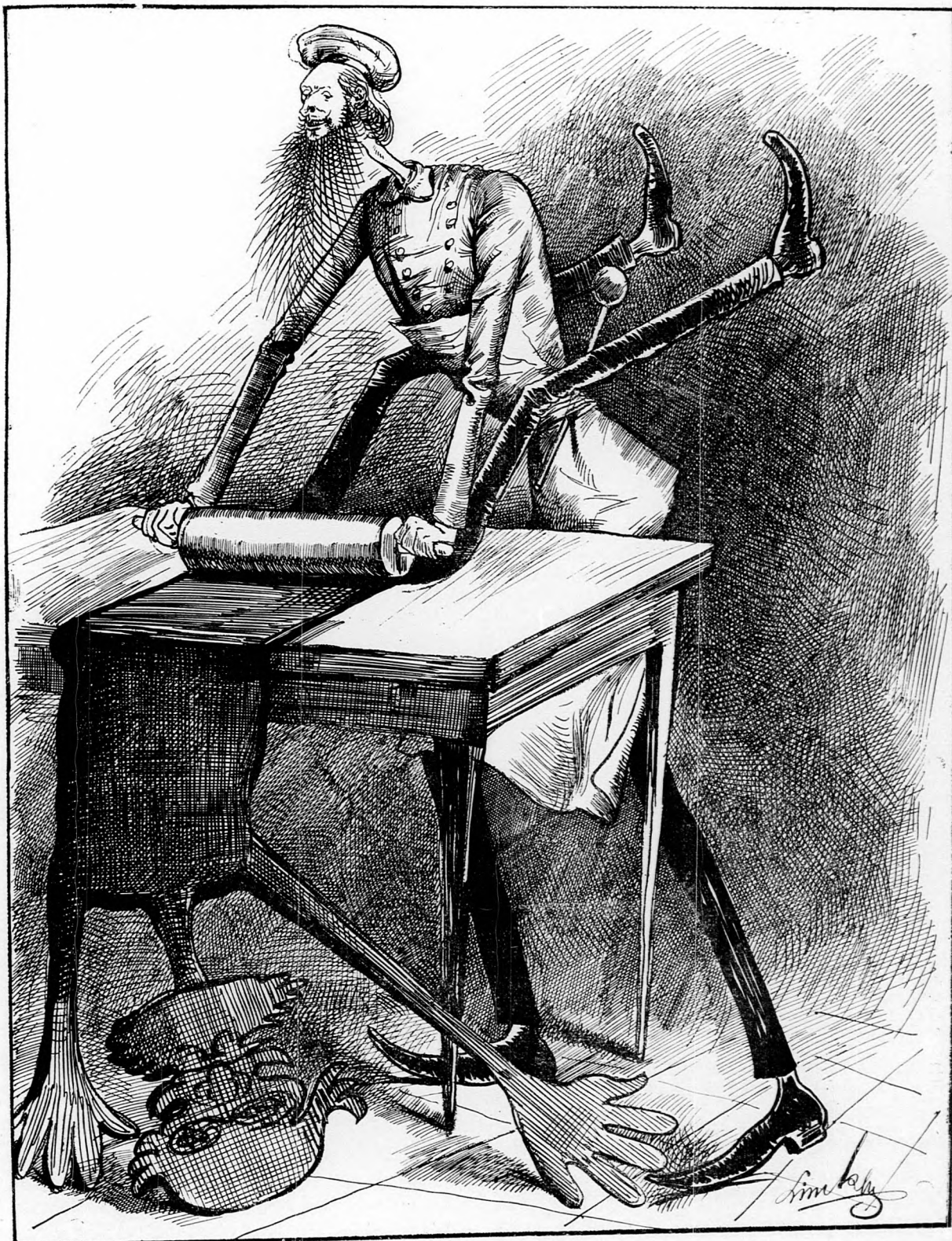
A parlamentarizmus szótárformák már annyira elfajultak, hogy Jókai Mór indítatva érezte magát annak reparálására s első kísérletképen meg is szólított egy képviselő társat per «kend».

Mint halljuk: a Ház-elnök elnöklele alatt legközelebb bizottság ül össze, mely az összes szólásformákat ilyen tenorban fogja megállapítani:

<i>T. képviselő társam...</i>	helyett	<i>hallja kend,</i>
<i>Eláll...</i>	«	<i>nem ülsz le mindjárt,</i>
<i>Rendre ...</i>	«	<i>ki kell lökni,</i>
<i>Ezt nem jól tudja t. képviselő-</i>	«	<i>kend számára,</i>
<i>társam...</i>	«	<i>hunczut a ki mondja,</i>
<i>Ezt nem mondtam...</i>	«	<i>ide arval a bottal,</i>
<i>Szót kérek ...</i>	«	<i>ide arval a bottal,</i>
<i>Felelek az előttem szólónak ...</i>	«	<i>gyepré rongyos!</i>

stb. stb.

A fránya szakács.

Á-y. Itt vagyon a palacsinta.

Ek kis szóbeszíd.

Pál gazda. Rrrotty!

Zsebedús Sándor. Mi baj, tékintetes uram?

P. g. Út teeczik, hoh hidegrázásom lössz. Apponyit irzek agy gyomromba. Naon meffekütte ab beszigygye. Mit gondúsz: nem kámpecz még nekünk?

Zs. S. Ném a' tékintetes uram, hiszén tudja, hogy van egy jó bábánk: a Jókai Mori, az majd mégkéni és sémmi baja sé lesz.

P. g. Nem ír semmit. Ab baj nem küsső, ha' beesső. Bába-tudomány nem segít már rajta. Ha Tysza nem lódejt ad dógon, akkor meccsináhattuk at testámentomot.

Zs. S. (Hallgat.)

P. g. Nima lettél szógám? Értelek! Mehhalunk! Gyere, fujjuk an nótát:

*Ha mehhalok as siromra
En nagy pipát tüzzetek,
Mivelhogy af főrenyiség
Nad dógábul pipa lett.*

HABEMUS PAPAM.

Megvan az új főkapitány.

Török.

A választás nagyon jó.

Ilyen pogány állapotok közt csakis egy török lehet képes valamit csinálni.

Thaisz Elek állásától felmentetett — saját kérelmére.
Dehogy is arra: a főváros évek óta hangzó kérelmére.

Minden ismétlődik. A régi viccek is.

Ha most a főkapitány valakit befogat, az majd elmondhatja:
— Fogtam törököt — de visz.

Semmiféle új hivatalnokra nem illik rá úgy a szokásos elnevezés, mint Törökre, hogy «Új seprű».

„Facile est satyram scribere“.

Gr. Keglevich mondta ezt szerdai beszédjében.

Aztán megmutatta, hogy ő még ehhez a kömnyű dologhoz sem ért.

A nemes gróf most új «Ars poëtica»-t ír, a melyben legujabb tapasztalata alapján azt a tételt, hogy «difficile est satyram non scribere» megváltoztatja így: «difficile est satyram — scribere».

OTT LESZ.

Karfunkelstein. Herr Diamantsteinlében: ledjen, ma este szerencsém egy kis soiréra; a lányom, a Szálka fog zongorázní, a másik lányom, az Esztike fog énekelni «Kennst dü dusz Land», — a fiam, a Bendegúz fogja felalvasni saját költeményeit, azután osztán pantban kilencz óraker vacsorához ölnk.

Diamantstein. Köszönök a szives meghívás, pantban kilencz óraker ott leszek.

Zatraczeni Zatróczy Vitályos levele a képviselőházból.

Na: mekapotfeleletet Apponyi gróf izs Jokaitul. «Apponyi megölel demokratakat, de nem meghija magához ebidre». Ezel tökiletesen refutalva van grófnak egisz nagy szonyoklata. Mer mi ebül kivilagóság? Az, hogy mink szabadelvűek meghivunk ugyan demokratakat ebidre —

választaskor, hanem soha ütöt magunkhoz nem ölelünk. Reméljük, hogy ezel csag beirik demokratak.

Azutand maskipen izs behizonyított Jokai, hogy ű nagy demokrata: rakijatot Csunyagyi Sándorra: hajja kend! Hát ha mar ez se nem demokratizmuzs, akkor nem tudok: mi a paraszcsag?

Hat Mocsary meg mit akarja főizspanyokkal? Hogy azoknak nem lehet semi hasznokat venyi, nem megírdemlik a ngyezer forint füzeesiget. Hoho! Ez nekem szöget ütött fejembe. Ugyanizs rigen varok mar valami alaskat. Csag mig edig azt nem tutam: milyet kirjek? A milyet megírdemelnik, olyat kaphatok akarmelyik nap; olyat hát nem kirtem. Hanem ha főispanysag olyan, hogy ot a zember ngyezer

forintokat semiürt kaphatya: akkor az egiszzen nekem valo alas. Holnap beadok pályazatot. Keresve se nem találhatya maj Tisza jobat mint in, mer ha csag az a főispany tisztte, hogy semit se ne csinalyon, maj csinyalok in olyan semit se, hogy az valami!

Maratam

hivezs hive

Zatraczeni Zatróczy Vitályozs.

Jelenet a Ház folyosójáról.

(Factum.)

Egy polgár bejön s oda megy Bikfiez Gusztíhoz: — Képviselő úr, legyen olyan jó, szerezzon nekem egy jegyet a karzatra.

— Barátom, — felel Bikfiez Guszti, — már minden jegy elfogyott. Ma ausverkauf történt. Sajnálom.

Hallja ezt a diskurszust Margittay Gyula, anti-szemita képviselő s azt mondja Bekicsnek: Megállj csak! hívd vissza azt az urat. Ki is az?

— Egy Huszár nevű ügyvéd.

— Itt van az én jegyem, add neki oda.

Megtörténik. Huszár elmegy.

Kőrössy Sándor ránevet Margittayra s azt kérdi:

— Tudod-e, hogy hívták azt a Huszárt az előtt?

— Tán csak nem? — hűledezik Margittay.

— De igen, — felel Kőrössy.

Margittay migrént kapott.

Két kérvény.

I. A hogy a kényomatos beüldi.

Gr. Apponyi Albertnek a képviselő házban sarított remek beüldjéért járdroni polgárok fátklyszenét akarsak rendezni, azonban a sünterést Apponyi kérelmére abban hagyták.

Jókai Mórnak az egyetemi diákok axon alkalomból, hogy 60-ik születésnapját megerte, fátklyszenét akarsak rendezni. A sünterés azonban Jókainak axon kijelentése folytán, hogy axon ont így fogadná el, ha axon a Házban mondott beüldjéért rendeznék, elmaradt.

II.

A hogy a "Nemzet" kikövegalja.

Gr. Apponyi Albertnek a képviselő házban sarított remek beüldjéért járdroni polgárok fátklyszenét akarsak rendezni, azonban a sünterést Apponyi kérelmére abban hagyták, mert nem volt hozzá se muresiké, se fátklys, se ember: Hihili! hahaha! bruhahaha!

Jókai Mórnak az egyetemi diákok axon alkalomból, hogy 60-ik születésnapját megerte, fátklyszenét akarsak rendezni. A sünterés azonban Jókainak axon kijelentése folytán, hogy axon ont így fogadná el, ha axon a Házban mondott beüldjéért rendeznék, elmaradt. — Mily furcsas penésnyég! ünyünk!!

Mostan folyó országgyűlésnek satirico-critice való leírása.

Porzelláng Lajos.

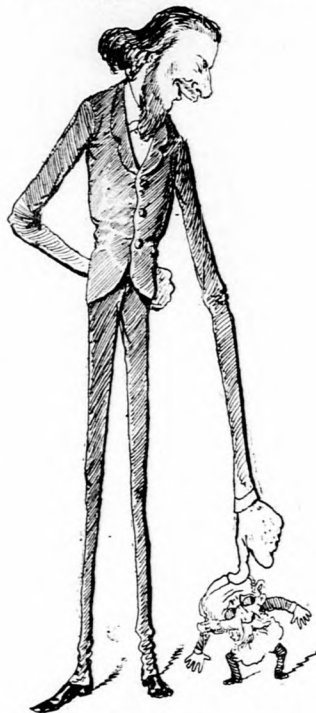
Statisztikát tanít az egyetemen, tehát a t. Házban *Tisza Kálmán statiszta* szerepet adott neki. A főrendiház reformjáról elmondott *töredelmes* vallomásait az itt látható ékiratokból szerezte.

Pulszky Guszti.

Eltévelyedtárva. Szilágyi Dezső még éljenez neki, de a saját papája is lehurrogja, mivelhogy nem tartozik semilyen párthoz, de főképp, hogy nem a kormányhoz. A főrendiházat úgy akarná reformálni, hogy csak azt válaszszzák be, a kit kineveznek.

Gr. Apponyi Albert.

Egy hét óta róla beszél az egész ország. Ha mamelukiában az embereknek helyes érzékök volna, ma már *Apponyi* lehetne a *premier-miniszter*, — így csak *első* ember.

Tisza Kálmán.

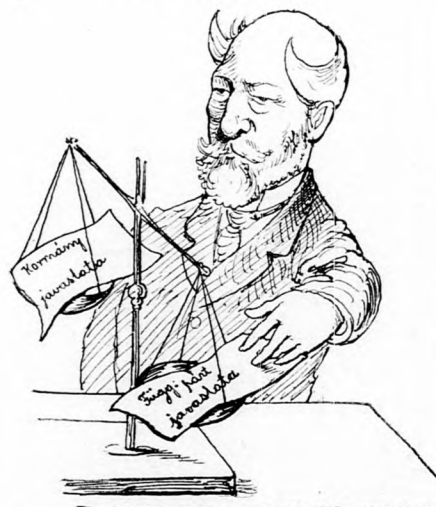
Csak most bámulnak el mamelukiában: mekkora kis ember lett hirtelenében az ő főmuftijok.

Bikficz Guszti.

Boldog ember. Porzelláng Lajos azt tartja róla, hogy ő a legnagyobb tudományi férfiú. A minek hát van is ám igen jó alapja: t. i. ezelőtt pár évvel ő írta meg hogy Porzelláng Lajos a legnagyobb államférfi. A parlamentben különben az a kitünő szerep jutott neki, hogy gr. Apponyi által felnyársaltassék.

Irányi Dániel.

«A magyar függetlenség meghal, hanem magát meg nem adja».

Nem illik vele tréfálni, nem is tréfálunk.

Hatvanéves és még mindig oly víg legény. Senki oly róka-tánzót jární nem tud, mint ő.

Nagy demokrata, tehát krajczáros komédiát játszik.

Pechje, hogy a nagy tehetségű Ugron Gábor mosolyogva kapja fel a Jókai által hányt sulykot, s dörgő éljenzés közt mutatja meg, hogy az — üres.

A kormánypártra nézve a legjellemzőbb figura: ott még Veres Filkót is befogadják. Egyetlen ember, a ki kauzció nélkül szerkeszt politikai lapot.

Kiket szemelt ki Jókai felsőházi tagokul?

1. Jókai Mórt, a «Nemzet» főszerkesztőjét, ki anyyira demokrata, hogy nevét nem «y»-val, csak «i»-vel írja és ezzel eldicsekszik, de a Szent-István rendnek büszke vitéze.

2. Csermátony Cseh Lajost, a «Nemzet» mellékszerkesztőjét, hogy legyen, a ki az új felsőházban is feltöri a lyukas moggyorót.

3. Porzelláng Lajost, a «Nemzet» al-fel-szerkesztőjét, hogy értekezessen a felsőházi tagokkal a porzellán edények szállítása ügyében.

4. Visi Imrét a «Nemzet» szerkesztőjét, hogy legalább az új a felsőházban is legyen egy ember, ki magát olyan okosnak tartja, mint most a Bisi a képviselőházban.

5. Bikficz Gusztávot a «Nemzet» főmunkatársát, elismerésül, hogy elolvasta a saját maga által írt tizenhárom kötet könyvet.

6. A «Nemzet» valamennyi kihordóját.

7. Mikszáth Kálmánt, mert az ellenzéki képviselőket három esztendeig bolonddá tudta tenni, hogy képviselőházi karezolatait ellenzéki szellemben írja.

8. Földváry Miklóst, mert leggracziózebben tudja az ülések alatt az orrát piszkálni.

9. Thaisz Eleket, hogy legyen, a ki a rendőrség gyökeres reformját sürgesse a felsőházban.

10. Futtaky, a legszerényebb zsidót.

11. Görgey Arthurt, a nagy vegyész, ha esetleg újra szükséges leend a muszkákkal alkudozni.

12. Podmaniczky Frigvest (azzal a kikötéssel, hogy ő az alsóházi mandátumot is megtarthatja.)

13. Faludy Antalt, a nemzeti színház e kivál tagját s az inas szerepek kitünő személyesítőjét, hogy szakmájából a felső házi tagoknak leczkéket adhasson.

14. Krausz Mayer Lajost, nehogy újabb választás esetén a nagy hazafit petitiókkal háborgathassák.

15. Pulszky Ferenczet pereputyostól, tekintet nélkül a korra.

16. Ágay Dolfit, mint a kit legtöbbször pofoztak meg, fenekelték meg.

17. Gelléri Mórt, az ipar e jeles lovagját, a miért annyit ír Zichy Jenő ipargróf neve alatt.

18. Tenczer Pált, a miért oly kitünő philosemita jelöltet állított a Teréz-városban Busbak ellen az útolso választás alkalmával, mint ifju Festetich Pál.

19. A költők közül: Gyulay Pált és Hazafi Veray Jánost.

20. A jogászok közül: Csemegit és Tauber Leót.

21. A tudósok közül: Zichy Antalt és Kőröss Sándort.

22. A kurmacherek közül: Ébert Nándort, Krajcsik Ferenczet és Tisza Lászlót.

23. A papok közül: Fraknóy Vilmost és Zimándyt.

24. A nagy törvényhozók közül: Biasini Domokost és Péchy Imruskát.

25. A nagy művészek közül: Pospischilt, a nagy aerobatót és Somoskeöyt, a svindl nagy mesterét.

26. Az önzetlen és áldozatkész hazafiak közül: A két Schosberger de Tarhonyát, Hatvani Deuschot, Végh Ignácot és Hegedüs Sándort.

Hogy csinálnak záklyásfenét?

I. Jelenet. A ház folyosója. Mértékletes képviselő urak. Irástudók.

Egy irástudó. Lesz-e hát fáklyás-zene?

Kotnyel. (Mértékletes képviselő.) Lenni lenne, ha volna. Bizonyosan lesz, ha lesz.

Tölgyesi. (Mértékletes képviselő.) A városban mindenki talpon áll. (Félre: Mivel mindenki felkelhetett már, lévén délelőtti 11 óra.)

Második irástudó. Hát akkor csak csináljunk egy plakátot.

Eczet. (Szélső baloldali képviselő.) Úgy, úgy! Nem kell engedni, hogy a lelkesülés meglohadjon.

Első irástudó. Hm, én már egy esomó aláírot is felmutathatok. Baloldali, szélső baloldali, együtt érez és fáklyát gyujtani kész.

Tölgyesi. } Hüh! rajta hát. A többi már suvix.
Kotnyel. }

Lágysági. (Mértékletes képviselő.) Megálljatok barátim! Ha csak nagy Apponyinak gyujtók fáklyákat, Szilágyi Dezsőt bekergetitek a kormány-pártba. Dezsőnek is világoljon a fáklya.

Kotnyel. (Első polgár.) Ebben ha van, igaz van. (Vissza szól.) Csak körülte! Meg kell csinálni hát.

(El mind a szélrózsa minden irányában.)

II. Jelenet. Gentry, polgárság. Irástudók.

I. Polgár. Nosza most már be kell jelenteni a rendnek örínél, hogy léssen holnap este tüntetés. Kérjük: menjen a két irástudó. (Azok el.) Mi addig itt fogalmazzunk plakátot. De csak Apponyinak viszünk fáklyákat, húzatunk nótát.

II. Polgár. Nem, nem! Dezsőnek is. (Szavaznak. Szilágyi eljötték. Kotnyel egyszerre nem kotnyeleskedik belé a dologba, hanem elmegy a nemzeti kaszinóba ebédelni esteli 10 órakor.)

III. Jelenet. Kotnyel. Apponyi.

Kotnyel. Holnap fáklyás-zenét kapsz, nemes gróf.

Apponyi. Én fáklyás-zenét? Hagyjátok el! Nem keresek én ily tüntetéseket. Nekem elég, ha ott, a hol kellett, kötelességemet teljesítem.

Kotnyel. (Félre.) Pompás! Csak ez kellett nekem. (Elrohan.)

IV. Jelenet. Kotnyel. Második irástudó.

Kotnyel. Nézd: Most jövök lihegve Apponyitól. Ő határozottan ellenzi, hogy tüntetés legyen.

II. Irástudó. Gut ist! Akkor hát nem nyomódik a plakát.

V. Jelenet. Kotnyel. Tölgyesi. Első irástudó.

Kotnyel. Minden rendben van! Mehetünk aludni.

Tölgyesi. Aludni! Ah! az alvás mindenem.

I. Irástudó. Rendben van minden? úgy jerünk haza, hogy holnap jókor kelhessünk. Agyó.

VI. Jelenet.

(Nagy néma kép az alkotmány-utcában.)

Kotnyel. } (Abban a fene hitben élnek, hogy Szilágyi
Tölgyesi. } most már nem kergették be a kormánypártba.)

TUDOMÁNY.

— Ex cathedra. —

Az erdésznél az a vicz, hogy egy pár krajczárral érje el azt, a mit mások milliókkal nem képesek elérni.

A víznek meg kell azt a szabadalmat adni, hogy az mindig a völgyben folyjék: nem is fog az a mi kedvünkért a hegygerinceken folydogálni.

Nézzék csak, a víznek folyása itt köves.

Az őserdő egy oly erdő, melybe emberi kéz még lábát be nem tette.

Ha a fát addig hajlítjuk, míg az a rugalmasság határát túllépi, az még mindig fog hajolni, akár

ját ugyan nem tartja meg, de eredeti helyébe ismét visszatér.

Szivósságon alapszik a faszallagokból készült mellény is.

A szitaárusok és zsindeycsinálók az őserdőben megkostolják a fát.

A nyári döntése a fának előnyösebb, mert nem marad semmi sem hátra, a mely után a szúk fűrnának.

Csak üldözzétek a szegényeket.*

Csak üldözzétek a szegényeket,
Ti gazdagok, ti boldogság heréi,
Csak üldözzétek őket a halálba!
Midőn szívük már száz kiint szenvedett,
S végső nyomorban megszűnt jót remélni:
Vérezzen el gyilkotoktól találva!

Osztó igazság, megtévedt kezed
Elkapta szájuktól a meleg ételt,
S utczára hanyta őket a vad önzés;
De mert a lelkük sose vétkezett,
S isten nevével mindörökre bételt:
Nem vált szitokká benne a könyörgés.

S ha megrugdalta a piaczi bűn,
A rejtező erényt nyers kárörömmel,
Midőn lerokad végre a teherből,
A ki keresztjét elviselte hűn:
A bölcs emberbarát megszánja könnyel,
S az erkölcsbíró ráolvassa: Kelj föl!

De föl nem kelhet: nincs rá ereje!
Magasba törne, ám nagy kő az élet
A fuldokló nyakán, — az mélybe rántja.
Hiába volt jó, tiszta a szíve,
Ha inség rosszra vitte: az itélet
Lesújt rá; — nyomorultnak nincs barátja!

Hát üldözzétek a szegényeket,
Ti gazdagok, ti boldogság heréi,
Csak üldözzétek őket a halálba!
Midőn szívük már száz kiint szenvedett,
S végső nyomorban megszűnt jót remélni:
Vérezzen el gyilkotoktól találva!

Divéki Gyula.

* A szerencsétlenül járt Seilerek esetének alkalmából íratott e szép költeményt. Köszöljük, mint a közhangulatnak is tolmácsolóját

Hogyan veszik a hölgyek azt a hírt,

hogyan kedvesük őket megcsalta?

Kospallagi Bulesu végzett földes úr slágerei.

Eddig ha valaki föbe lötte magát: «Keresd az asszonyt»; most: «Keresd a zsidót!»

Mentül nagyobb vagyont vert el a magam fajta végzett földesúr, annál nagyobb hivatalra van joga — vágyakozni.

Keresztények között is akad komisz ember; mint a hogy zsidók közt tisztességes.

Az atletikát olyan ember találta fel, a kinek lova nem volt.

REZEDI SZIVÓL.

MARISKÁHOZ A TÁVOLBAN.

Fenger messzeségben
Vidéki városban,
Sejtelméd sincs róla,
Mily nagy barátom van.

A kelő napon is
Bélyegeket látok,
Mindenik sugárán
Ületi számlákat, . .

Szelid hold, jöjj fel az
Ég boltozatára,
Balek-szerelmesek
Vigasztalására.

Animo.

T. CZ. STAISZ LEXI BÜCSUJA.

Nyi, nyi!
Nincs mit tennyi,
El kell mennyi!
El kell mennyi meg nem érde-
melt nyugalomba. Én, a ki még
a leghíványabb esavargót is
nyugton hagytam, most magam
esem nyugalomba.
Gyi, ezeczó! Ne siess, — hiszen
soha se volt az a szokásod.
Jól esik, hogy mégis csak
akadnak, a kik megsiratják el-
menetelemet. A váci-utezán,
hatvani-utezán riva járnak a szép
lyányok.

S haj! ne sirj b-s olyan nagyon,
Nem ütik Staisz Lexit agyon.
Jön a Török — usgye Lexi!

De Gubernatis-estély

az irói körben.

Dolinay Gyula nyolcz óraker belép a terembe, megáll az ajtónál és elkiáltja:

— Guberatis!

— Hozom! — hangzik az előszobából, és a grófot rittig beguberálja Sipos Tóni.

*

Nyolcz óra helyett fél tizkor vacsorához ültünk.

De Gubernatis tiszteletére 11-ig megeszünk két két császár-zsemlyét.

De Gubernatis kivesszi az óráját s a budapesti időjárás-hoz igazítja: a 11 órától visszafordítja a mutatót 8-ra.

*

11 óraker jön a hal.

A hal után a vendég papirt és tollat kér. Megírja végrendeletét, félvén, hogy nem éri meg élve a pecsenyét és egyebet.

Altalánosörökösévé a várandó eledelekre nézve Bigniot nevezí ki.

*

— Miért ez a hosszás késelelem? Miért nem eszünk?

— Mert még Jókai nincs itt, hanem a színházban.

— S miért van Jókai a színházban?

— Mert neki ott jobb — weilen.

*

Weilen és Jókai végre megérkeznek. Jókai megeskolkja Pálmai Ilkát, azután Weilent.

Weilent azért, mert — ugymond — mit ér már neki a Pálmai csókja!

*

De Gubernatis toasztot mond.

Említi, hogy a magyarnak is, az olasznak is ördöge van.

Kívánja, hogy vigyék el ezek az ilyen mulatságot.

*

Sipos Antal nem a vacsora után, hanem a koczertől mossa a kezeit.

*

Monsieur Barschall, a «Correspondence du Pesth» szerkesztője szives volt bemutatni: hogyan tánczolják a csárdást Franciaországban?

Hát — tüzes tepsin.

*

Concert és productió.

Pálmai Ilka bemutatja a magyar dalt és tánczot, — Vörös Gyula a magyar betyárt.

*

ÖRÜL,

mint a ki Törököt fogott.

Jó dr. Barna Ignácznak, a fogorvosnak annyira megtetszik az utóbbi, hogy hozzá megy és azt mondja Gyulának:

— Fiatal barátom! én kiszedem magának minden fogát ingyen, mert megérdemli.

*

Táncz reggelig.

De Gubernatis nézven a mai divatos csárdást, csodálattal írja be a jegyzőkönyvbe, hogy a tarantella Magyarországon még gyakoribb, mint Itáliában.

Maccaroni.

— Alig lehetett mozogni valamelyik este a nemzeti színház előcsahnokában, az előadás után. Mellettem fuhcsa gömbölyű úh igyekezett kifelé, de sehogy sem bírt előbbhe jutni, hol jobbra, hol balra löködött az ő nagy gömbölyűsége miatt. «Lehetetlen az ajtóhoz jutni!» — szól hozzám elkesehedett szuszogással. «Hja — mondok én végig nézve kehek mivoltát — uha-

ságod még nem találta fel a kohmányozható léggömböt».

— A kávéházban egy johdán ül mellettem, halomba szedve maga elibe az újsagokat; én bizony elvettem előle egyet s olvasni kezdtem. A jebuzeus hám néz s azt mondja egysz elvöhsödve a méhegtől: «Bocsásón meg az úh, hogy olyan bátoh vagyok és azt mondom, hogy ön szemtelen». Mihe én: «Kész a bocsánat, csak ön se vegye hossz néven, hogy én meg egy kicsit heves vagyok», s azzal istenesen nyakon tőhültem.

— Meglátogattam a bolondok estélyét. Ez ugyan meg nem érdemelte a nevét, meht nem volt ott egy okos embeh sem.

— Hogyan? Gyuhi megházasodik? — kérdezem Józsi pajtástól. «Meg ám, — felel az, — elveszi a kis Flóhit». «Mit, Flóhit? hiszen az olyan csunya, mint az éjszaka, hiszen annak foga sincs». — «Igen ám, csakhogy igen szép lába van». — «Ah! tehát a lábáélt megkéhi a kezét».

Az „ÜSTÖKÖS“ eredeti okmánytára.

Kérvény 1777-ből.

(Kivül:) *Privilegiált kunszentmiklos helység érdemes főbírája és Becsületes Nemes Tanátsa eleibe nyújtandó alázatos Instantiája a belől írott személynek.*

(Bent:) Nemzetes Bíró uram és Nemes Tanáts!

Emlékeztetben hagyta a tudós régiségnek szorgalmatos pennája egy Romai fő ember felől, hogy midőn házát eladónak lenni proklamaltatta, ezt is kijelentette: etiam vicinos bonos habet, jó két fél szomszédját is vagynak, miyyel házának nem kevés dícséretet és kedvességet szerzett: ellenben a hol Proximus ardet Ucalegon ottan talpára kell állani az embernek, és ha eladó volna is háza, nehezen lehetae eladni, és magát a tűz közepébe kiszabadítani. Az elsőben semmi részem nem levén a másodikban naponként gyötörtetem mert elől tűz hátul víz vagyon nyughatatlan elméjü és lánggal égő rossz nyelvű szomszédom miatt, a ki is már sok esztendőktől fogva ellenem való gerjedezését sok ízben kijelentette, melynek megoltására magistratusi hatalomért kénytelenítetttem nemzetes bírák uraimékat férjem által megkeresni, hogy jus aquae ducentiae per fundum alienum ad nostri fundi utilitatum, kinek kinek eleibe adatván a Controversa közöttünk komponáltatnék, de mind ez íteig is soha rá nem mehettem. Nem kell azért esudálni ha sok bosszantások után extremitásokra léptem, melynek oka ugyan soha nem voltam, ha nem a miképpen kereste ha a szerint nyerte, magának tulajdonítsa, mert én mindenkor szép szóval kértem és a békeségre intetem de engem az ura doronggal akart a földre verni és káromló beszédekkel mocskolni stb. stb. kérem a Nemzetes Bíró uramat a nemes tanáts előtt hogy az ilyen közönséges gyűlölségre okot szolgáltató mate-riákat revidelni a közönséges Társaságnak nagy előmenetelére és a békeségnek fenn tartására oculata revisionak tétele után Torvényt s Igazságot szolgáltatni méltoztassanak. Mely arant is a midőn jó választ várván a Becsületes N: tanátsnak alázatos szolgálója

Sz. Anna.

BORKORCSOLYÁK.

Bíró. Smirkász! foglaljon helyet a vádlottak padján. Smirkász. Ha megengedi a tekintetes bíró úr, leszek oly bátor.

Bíró. Ön azzal van vádolva, hogy hogy meglopta a gazdáját? Meri ezt tagadni?

Vádlott. Ha azt tetszik gondolni, hogy segít valamit, hát merem.

Vizsgán.

— Mit csinálna ön, domine Nyigray, ha maga miniszteri tanácsos volna, s azt mondaná magának a minisztere, hogy dolgozzék ki egy új tűzrendőri szabályzatot?

— Hát megbíznám vele a fogalmazómat.

— Hol ebédelsz?

— A Hungáriában. Ott igen jó konyha van.

— Az igen; hanem rosszul főznek rajta.

A kaszárnyából.

Főh. Zserzsabek. Örmester! Vasárnap olvassa fel a legénység előtt az új Dienstreglement-t, hogy legyen valami multságuk az ünnepnapra.

Iroda-főnök. Kérem, írrok úr, ön már egy jó órája bámul ki az ablakon, a nélkül, hogy valamit csinálna.

Írrok. Bocsánat, főnök úr, gondolatokba merültem.

Iroda-főnök. Hát ne merüljön gondolatokba; látja én rajtam ilyesmit soha nem vehetett észre.

Dilemma.

— Uram! most aztán azt kérdem öntől: ad-e elégtételt, vagy nem?

— Adok hát!

— Akkor ön — marha.

— Igaz az, Fodrák uram, hogy a maga apja író?

— Igaz, biz'a.

— Hát aztán maga miért lett eszmadia?

— Gyermekei szeretetből; mert ha eszmadiviá vá lettem volna, az apám meztláb járna.

SZERKESZTŐI SUBROSA. ←

K—ny L—s. (Kassa.) Nagy sajnálatunkra ki lett hagyunk a küldött kéziratnak java részit, mert már akkor nem fértünk be vele. — **Báli emlék.** Ezzel is úgy jártunk. Egyébiránt ezt még akár mikor be lehet szoritani. — **D—i Gy—i.** (Bpst.)

Dehogy is vesszük rossz néven, ha minden héten küld is kéziratot, csak aztán ön se vegye rossz néven, ha az ilyeneket, mint a mostaniak, nem közöljük. — **M—a L—s.** (Mnr.) Főhadnagy úr Zserzsabek és infanterist Dobos szeretnék már, ha ő róluk is megemlékezne. — **Benevolus Auditor.** (Bpst.) Ön azt kérdezi: való volna, hogy a főrendiházi retorm-javaslat előadója porcellános volna, és nem az egyetemi tanár? Erre nézve nem adhatunk biztos feleletet, de az előadó úr viselkedése valószínűbbé teszi, hogy — nem egyetemi tanár. — **Több kéziratról jövőre.**

Felelős szerkesztő és kiadótulajdonos: **Szabó Endre.**

(Szállása: József-körút 48. sz.)

!!! Mi az !!!

Osztrák közbenjáró iroda, Bécsben.
VI., Mariahilfstrasse 1 B Casa piccola.

Közbenjár **mindenben!** Kölesnök, vételek, eladások, incassók, adósságok behajtása; **minden iránybani kiegészések,** értesítések, képviselések, keresetek, röviden **minden** megbízás; rendezi a legdelikátabb, titkosabb ügyeket hamar és titoktartás mellett.

EREDETI KÉPEK, különféle genreben, igen finomak, érdekesek és mulatságosak francia mód szerint. 25 darab legújabb, pompás tárgyú 1, 2, 3 frt., bérmentve és leragasztva. — **ALEX. KLEIN,** Bécs, VII., Burggasse 40, papíremű specialitások raktára.

Előfizetési felhívás

az
ORSZÁG-VILÁG

képes hetilapra.

Előfizetési ára: Egész évre 10 frt. Félévre 5 frt. Negyedévre 2 frt 50 kr. — Egy füzet ára 40 kr. Egyes szám ára 20 kr. — Az előfizetési pénzek legelőszerebben postautalvánnyal küldendők kiadóhivatalunkba.

PALLAS

IRODALMI ÉS NYOMDAI RÉSZVÉNYTÁRSASÁG

BUDAPEST, Gránátos-utca 6.

I-ső cs. és k.r. kizár. szabad. ujonnan javított

Ruganyos sérvkötők

Fontos a szenvedőknek.

Fontos a szenvedőknek.

A legújabb találmány az amerikai, ujonnan javított ruganyos sérvkötő Politzertől: ez rugók nélkül van, tisztán ruggyantából művésziösen szerkesztve s az a célja, hogy még a legüdültébb sérveket is lehető legrovidebb idő alatt egyenletes fekvésbe hozza s egy nappal a legerőseztöbb munkánál vagy a sokat járkálsnál, mint szintén éjjel alvásközben is használtathatik. A nélkül, hogy a sérvbajban szenvedő hivatásában legkevésbé is volna akadályoztatva. Felette nagy haszon, hogy az még éjjel is a testen maradhat, mivel hogy a szenvedő testrésze kiváltképen jórkony kellemetes nyomást gyakorol s a legtöbb esetben még a sérv biztos gyógyulását is eszközöli. A legtöbb orvosi tekintély által elismervé, megvizsgálva s a legjobbnak találva: professor Kovács a sebészeti kórda alelnöke, dr. Gross Lajos magy. kir. egészségügyi tanácsos, dr. Glüek Ignác kir. törvényszéki orvos által.

Alólirott egyszerűsind nagy raktárt is tart angol és francia acél-sérvkötőkötől, — függesztő készülékeket (suspensorium) gumiból, szövötteket, mint szintén szarvasbőröt. A szarvasbőr és gummi suspensoriumok célja, hogy a tágulást megakadályozzák. Méhfeeskenők, légpárnák, ágybetétek, periodtáskák, préservatívumok, gummiharisnyák és mindennemű gummi-ártéczkek. Sérvkötőknél kérem megjelölni: jobb, bal vagy kettős-e, mint szintén a test bőségét is Megrendeléseket utánvétel mellett elfogad

POLITZER MÓR

cs. és kir. szab. sérvkötő-készítő Budapesten, Deák-Ferencz-utca.

Árak: urak, hölgyek és gyermekek számára, egyoldalúnak dbja 6—10 frt, a kettősnek dbja 10—16 frt, gyermekeknek felével olcsóbb.

Ugyanitt kapható a legjobb amerikai sérvkenőcs. Egy téglyei ára 3 frt 50 kr.

Meglepően ható külső szer

RHEUMA ÉS KÖSZVÉNYNEL

ficzamodási és ütési daganatok, rheumatikus fejszaggatásoknál a

REPARATOR.

A fővárosi kórházakban tett több száz kísérlet után a «Reparator» oly kitünő, mondhatni oly meglepő hatásának bizonyult, hogy az az állandóan alkalmazott gyógyszerek sorába vétegetett föl.

A többi között oly esetekben is tétetett a «Reparator»-ral kísérlet, melyeknél megelőzőleg hónapokon át már minden ismert mód és szer hatástalannak bizonyult, míg végre a Reparator alkalmaztatván: általa 3—4 nap alatt tökéletes gyógyulás lett elérve.

A Sz. Rókus-kórház II. orvosi osztályán a Reparatorral 135 esetben tétetett kísérlet, melyek közül 9 esetben javulás, 126 esetben teljes gyógyulás éretett el. Ezen egy példa eléggé bizonyítja a Reparator rendkívüli hatását: ezért fölőles a közönség köréből beérkezett bizonyítványokat nyilvánosságra hozni.

Egy nagy üveg 1 forint, kis üveg 50 krajczár. Főraktár: Budapest, VIII. Kálmintér, Magyar korona című gyógyszerár, homnan postai utánvétellel is rendelhető: — Legtöbb vidéki gyógyszerárban raktáram van. Minden üveg fenti védjeggyel van ellátva.

KRIEGER GYÖRGY, gyógyszerész Budapesten.

GUMMI- és HALHÓLYAG.

Legfinomabb és legbiztosabb elővigyázati készülek minden következmény ellen, csak valódi párisi garutírozattal, tucztája 1, 2, 3, 4 és 5 frt. — Legfinomabb párisi óvo-szivacsok, tucztája 2, 3 és 4 frt. — Legfinomabb hölgy-préservatívák, darabja 2 frt. — Kitünő suspensoriumok, darabja 1 frt, 1 frt 50 kr, 2 és 3 frt. Külti titoktartás mellett, használati utasítással

Jul. Reif, **szpecialista, WIEN,** IV., Margarethenstrasse 7.